

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	160 korona.
Fél évre	80 korona.
Vegyed évre	40 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
ARANY JÁNOS-UTCA 48.
Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

Könnycsepp.

Egy bus mese fut át ma kis Bo'ondom!
Könnymü fácskán, lenge, léha lombon...
Aranyos este hozza haza halkan,
Anyás ölében, selyembe takartan.

Oh Iste-em! Sir a virágos fácska,
Imbolygó szellő simogatja ágát.
— Szegény szivecském sir ma hangosan,
S zokogva szórja bánatom virágát.

...Milyen jó volt a régi tanyán!
Körül a zöld fák és a ház előtt,
Kis libácskák meg csipogó csibék
Itták kis tócsák szín ezüst vizét.

O'yan aranyos volt az én anyám!
Fehér haját, meg jóságos szemét,
De sokszor hozzák — haza hozzám
Éjjente tús meg szép mesék.

Oh és de drága voltál Kedvesem!
Siratsz-e még? Gondolsz-e rám?
Oh, én ezerszer visszasírlak,
Magányos, árva éjszakan.

Városi házra, városi nőre,
Hogyha sohase néztem volna!
A kedves, tiszta lelked ma is
— Megáldana, meg megcsókolna.

Fekete város, aki vettél,
Akinék sápadt fia lettem...
Most már tudom! Ezerszer áldott,
Akit teerted ellemettem.

Egy bus mese fut át ma kis Bolondom!
Könnymü fácskán, lenge, léha lombon...
Aranyos este hozza haza halkan,
Anyás ölébe, selyembe takartan

BABICZKY BÉLA.

Citera szerenád.

A rózsák ringó ága leng,
Citera peng.... Cin-cin! Szabad,
Halk hangulat a húrokon,
Falusi, furcsa zsúrokon.

De szép a karcsu rózsaaág!
S a rózsák, óh, de kedvesek!
Ni, mint a lepkék, lengenek.....
Cin-cin! Táncolnak a zenén.

A rózsák ringó ága leng,
Citera sir.... Cin-cin! Szabad?
Ni, egy legény dalolgat busan,
Szomorúan az ablak alatt.

A rózsák ringó ága leng,
Ni, most kinéz. Ni, int: szabad!
Igy volt ez egyszer a mesében,
Cin-cin.... és elmúlt réges-régen.

Babiczkij Béla.

Választások előtt.

Választások előtt áll Debrecen és az egész ország. Követeket választanak az új nemzetgyűlésbe. A jelölések már megindultak. A jelöltek már kijelölték magukat, hogy ők a leghivatottabb és a egkiválóbb emberek. Juhász Nagy Sándornak már elment a távirat Bécsbe, ezzel a tartalommal:

„Sándo, gyere haza, minden meg van bocsátva!”

A régi vitézek egymásután felélednek. Jánosi Zoltánt is emlegetik — az ébredők.

— No, csak merjen fellépni.

A három debreceni kerületre már idáig négyezer jelölt akadt. Hegymegi Kiss Pált, mint a II. kerület jelöltjét, a Rassay-párt felfedezte. De megválasztása ám nem bizonyos, lévén ő hegymegi, már pedig itt nem ismerik a hegyet és még hozzá ő meg kicsi.

Pröhle Vilmost a zsidók nagyon invitálják a II. kerületbe, de valószínű, hogy nem fogadja el a jelölést, mert nem akar ott lenni, ahol a mádi zsidó.

Baltazár Dezső kijelentette, —

hogy nem lép fel. Őt felekezeti különbség nélkül annyira szeretik, hogy bizonyosan elbukna.

A sok kombináció ellenére a Villám munkatársa egész bizonyosan tudja, hogy kik lesznek Debrecen képviselői. Azok, akiket megválasztanak. Egyelőre elég ennyit is tudni.

Áldozatkészség

Boromissza: Rettenetes, hogy az embernek még csak arra sincs egy flaskóval, hogy a születése napját megünnepelne.

Bornemissza: A születésnapomon csak megvolnék anélkül s, csak legalább minden másnapra volna egy-két flaskó.

Készcipő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szerzeketi be **csipő** és **csizma** szükségletét méret után, ha lemegy **FÁBIÁN** cipő- és csizma készítő műhelyében, **Rákóczi-utca 71. szám alá.**

Valamint erős munkás cipők.

Emlékszel-e?

Emlékszel-e a régi nyári napra?
Az aranylombu platánok alatt...
A kert rózsákkal volt szépen kirakva,
A kezéd akkor kezemben maradt.

Emlékszel-e a régi szép estére?
Az ég azurján ragyogott a hold.
Szemed nézett az égi messzeségbe,
S szíved titokban nótákat dalolt.

Emlékszel-e a vágyra, kacagásra?
Szívemben őrzöm azt a szép napot...
Mikor kezeddél arcom simogattad
S remegve mondtad: „Oly boldog vagyok!”

(Kótaj.)

Radius.

Nem kell hinni a sógornak.

Hódmezővásárhelyen pár év előtt egy porosz pénzért mutogatott egy ebet, mely az előtte kimondott szavakat és számokat betű és számokkal jelölt kockákból kirakta. A nézők között egy paraszt-gazda álmélkodásában ezt a megjegyzést tette:

— De mán akárki mit mond, nem is kutya az, hanem valami huncut nimet kutyaunyában.

Oxigén.

A vegytanár magyarázza a növendékeinek:

— Az oxigén az emberiség létalapjának egyik legfontosabb tényezője. Érdekes, hogy ezt a fontos elemet a lig száz esztendeje fedezték fel!

— Kérem, tanár ur, — szólott erre az egyik tanítvány — hát azelőtt hogy lélegzettek az emberek?

Emlék.

Tíz éve mult... egy poros diáknak

Sok-sok kopott könyv volt az asztalán,

... S valaki egyszer egy szál rózsát hozott...

Oh, asszonyom! Igaz sem volt talán?

Tíz éve mult, azóta semmivé lett
A sok mese, a szűz-szép bánatok;
Kék köd, távolság, csönd, virág,
Hová tűntetek, mivé váltatok?

Áldott az emlék, aki visszahozza
S a rózsaszirmok is, a hervadók!
Áldott vagy örökre s örökre
imádott,

Ifjuság bora, első csacsi csók.
Tíz éve mult... De mintha máma
volna.

Ni, most is csupa könyv az asztalom...

Csak a virág hiányzik róla régen
Csak a virág... hiányzik, asszonyom!

S azért légy álott Te is mind-örökre....

Mert most Előtted állok — kis diák!

S mert halk sirásba kezdenek csengve-bongva

A régi-régi szép melódiák.

Babiczký Béla.

Fürdőben.

Kishajpál András elmegy az Andris fiával a fürdőbe. Mikor már egy ideig lubickoltak, odaszól az öreg a gyereknek.

— Andrs, a víz alá gyugtad-e a fejed?

— Mi az, édős apám?

— Hogy víz alá gyugtad-e a fejed?

— Mit kérdöz kee, édősapám?

— Ejnye, azt a hétszentsíget, hogy vízbe mártottad-e azt a kócos, piszkos, számár tökfedeje?

— Igön, édesapám!

Koholt interju Baltazár Dezsővel.

A Villám munkácsa felkereste dr. Baltazár Dezsőt Zalaegerszegen, ahova ő a heybeli ébredők szíves meghívására hosszabb pihenőre utazott. Munkatársunk megkérdezte, hogy mit tart a numerus klauzusról és hogy miként lehetne az egész kérdés megoldani. Dr. Baltazár Dezső így válaszolt:

— Én már megmondtam a Schlézinger Pál barátom tiszteletére mondott beszédemben véleményemet. — Nabukodonozor idejében bezzeg nem volt numerus klauzus. A zsidók a numerus infinitummal dolgoztak, vagyis a végtelen számmal.

— Ugy méltóztatik gondolni, — veté közbe munkácsunk, — hogy a zsidóknál végtelen számú pénz van?

— Minden tekintetben végtelen a zsidók tudománya, — mondotta Baltazár Dezső. Már a nóta, a népdalköltészet is bizonyítja, mikor aszondja, hogy aszondja:

„Egy zsidó vett két libát,
Egy feketét, egy tarkát.”

— Milyen okos dolog egyszerre két libát venni. Mi lehet tudni, melyk tetszik a Zalikának. A magyar megrója ezért a zsidót, mikor így folytatja a nótát:

„Hogy a fene egye meg a zsidóját,

Mért nem vett mán egyformát?”

— A magyar itt is a szellemi erők degeneráltságának adja ki

ANTALFY JÓZSEF

könyv, mű-, zenemű-
és papírkereskedése:

Szent Anna-u. és
Varga-uica sarok.

Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda!

fejlesztését. Ő csak egyet vett volna, de a zsidó kettőt vett. Itt is az a végtelen szám nyilvánul meg, ha csak ketőben is.

— Hogy gondolja Méltóságod, — folytattuk, — a kérdés megoldását?

— A numerus klauzust el kell törölni, helyette el kell rendelni a numerus infinitumot, vagyis ahány zsidó, kelet szellemi arisztokráciájának ahány tagja csak akar, iatkozhasson be az egyetemekre, a középiskolákba. A megmaadó helye, nem mondom, be lehet engedni a keesztényeket is, de mentől kevesebb számban. Ezek menjenek kapálni, és kaszálni, mehetnek hordárnak, vagy boynak. Nem baj, úgy is jogról van szó. A szellemi vezetést a kellene adni teljesen a kelet szellemi arisztokráciájának. Egy jeszó legyen: „Mindent a zsidókért!”

— Méltóságod is átengedné helyét a zsidóknak? — kérdeztük.

— Erre nincs szükség. A zsidókat még maguk a zsidók sem szeretik annyira, mint én.

Ezzel az intervju véget ért. — Munkácsunkat a kapott felvilágosítás annyira meggyőzte, — hogy azonnal a sakterhez ment és keresztviz, azaz bicska alá tartotta magát.

Gyerekek.

Palika összetépett ruhában jön haza az iskolából.

— Mi történt veled? — kérdi az apja szigorúan.

— Verekedtem a Pistával.

— És ilyen állapotban jössz haza? Hisz' új ruhát kell, hogy vegyek neked.

— Az semmi — mondja Pali büszkén. Látná csak apa a Pistát, hogy milyen állapotban van szegény. Ő helyette egy új gyereket kell majd venni....

Kellemes és kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E revatban közlötték az vállalkozást, aki elővassa. ...

▽▽▽▽

Elhiszi, nagytekintetű Baltazar Dezső ur, hogy a választók nehezen sajnálják, hogy nem lép fel képviselőnek?

Mondja, kedves Márk Endre, talán önek olyan sürgős a polgármesterválasztás, hogy annyira sürgetik a barátai?

Mondja, kedves dr. Gályássy János ügyvéd ur, igaz, hogy magát tartják a legszebb ügyvédnek Debrecenben és hogy sok női kliense van? Ha nem bírja az ügyeiket vinni, adjon át nekem is belőle. (Aki irigyli.)

Egyetértünk-e önnel, kedves Egyetértés, — már mint mi, a nagyérdemű közönség, — hogy míg mi értjük és méltányoljuk a Vizvári Elza játékát, ön tudomást sem vesz róla? Vagy hát miben értsünk egyet önnel? — Egy keresztény színházlátogató.

Mondja, kedves Németh András, vendéglős ur, lehet már nevetni a Borszem Jankóba írt humoreszkjén? Ha igen, akkor szóljon.

Mondja, kedves Török tanár ur, mit csinálna azzal, aki beleteszi önt a Villámba, ha tudná, hogy ki az és megmondaná nekem? Kérde egy kis kíváncsi.

Mondja, kedves Horváth tanár ur, nem mondaná meg, — hogy hol ondoláltatja a haját? Nem kerülhet sokba s én azért vagyok rá olyan kíváncsi, mert én is szeretném olcsón ondoláltatni a hajam? Kérde az, akinek ön nem tart kellemes kis lánynak.

Mondja, kedves Török tanár ur, a sok imádója közül melyik szereti legjobban? Kérde az, aki kíváncs.

Mondja, kedves Somogyi Gábor főkönyvelő ur, miért nem nősül meg már? Kérde egy barna — aki magára vár.

Mondja, kedves Altmann Béla, színházi titkár ur, Posch Dezső hírlapíró ur, mennyi vizdjat fizettek az idén?

Mondják, kedves Vilmányi hentes, Szabó és Somogyi mérsáros urak, a farkasoktól félnek este hazamenni.

Mondja, kedves M. Erzsi — önagysága — miért ül mindig a színházban E szerkesztő ur elébe? Hisz úgy sem láthat a szemébe, csak hófehér nyakában gyönyörködhet. Kérde egy csendes szemlélője.

Mondja, kedves Hegedüs István hentes mester, magának muszáj minden héten Böszörményben tyukhust enni? És maga is a farkasoktól félt hazajönni Böszörményből?

Mondja, kedves Társi, lakatos és kazánkovács mester ur, úgy is, mint főfőházmaster, — mennyit jövedelmez ezen állása és miért restelli azt bevallani, hogy maga a házmester? Kérde, akik már tudják.

Mondják, kedves gazdászok, hogy esett a tömzsi, szőke kollégájuknak, mikor a múlt szombat a déli korzón a nyakába borultam? Kérde egy hótömeg a háztetőről.

Mondja, cukros Laci gazdász, ugye, mentőkocsinak nézett hét-főn este, hogy annyira belémkapaszkodott? Vagy azt hiszi, hogy a mentőkocsi nem szokott kisiklani? Kérde egy asszony.

Mondja, kedves artista ur, — szép társas-játék a szembeköpősi és a képenverősi? Kérde egy Boldogfalva utcai boldog asszony?

Mondja, kedves Harl Tóni, vilamos főszereelő ur, mit tesz az, hogy: uk-muklfuk? Kérde minden debreceni villam-fogyasztó.

Mondják, kedves debreceni lányok és asszonyok, azt akarják, hogy ebben a cudar fagyban a pókháló-harisnyaiban kocsonyavá legyen a lábuk? Kérde dr. Köszvény.

Mondja, kedves Gergelycsik Gyula, fűtő, a Késes utcáról, — mióta vőlegény ön?

Mondja, kedves Eszti ke kisasszony, a V. utcából, milyen sulya van egy nyujtófának?

Mondja, édes Szántó László ur, hogy mulatott 11-én este a Jókai utcában?

Mondja, kedves, vagy kedvetlen, vagy ahogy tetszik, Tóth cipészsegéd ur, a Dégenfeld térről, — hol tanult meg olyan jól hizelegni? Kérde egy kis lány.

Mondja, kedves Szoták ur, a Csapó kertből, mikor nyeli el már a többi Csapó kert kereskedőket? Kérde a szomszédok.

Mondja, kedves Fada István ur, Hajduböszörményből, mióta lett maga olyan büszke, azóta talán, amióta a box-csizmát viseli? Kérde az, aki olyan csizmát szeretne viselni.

Mondja, kedves Tóth Mihály ur, Homok-kert, Szabó Kálmán utca 17. alól, szokott-e még mulatni és ha szokott hány órákor fekszik le? Kérde a lila őszi rózsza.

Mondja, kedves Tóth Gyula ur, mint tüzoltó, miért maga mindig oly buskomor? Kérdi az, aki nem tud komoly lenni.

Mondja, kedves Szabó József ur, a koplalón, hová tete a vásárfiát, amit az a barna kis lány visszaadott? Kérdi az, aki szeretne vásárfiát kapni.

Mondja, kedves Katona Gábor ur, a koplalón, miért az egyik lova öszvér, a másik meg számár? Kérdi egy szemtanu.

Mondja, kedvetlen Tóth István ur, a Homok-kert, Szabó Kálmán utca 17. alól, felállította már azt a szép szürke lovát a gazdasági iskola árkából? Kérdi a megsebesült.

Diák nóta.

(Éneklí Marietta.)

Bemegyek az Ullmann céghez,
Tíz krónért cukrot veszek,
Hogy ha megcsókol a Pista,
Annál édesebb leszek.

Refr.: Mert a Pista, mert a Pista
Csak nyolcadik gimnazista,
Mégis mindig csókra vár,
Az a huncut kis betyár!

Végigmegy az esti korzón
Fütyölve, dalolva,
Behunyt szemmel, kábult fejfel
Vágyik a csókomra.

Refr.: Mert a Pista, mert a Pista
Csak nyolcadik gimnazista,
Mégis mindig csókra vár,
Az a huncut kis betyár!

Pistának a szerelemben
Soha sincsen párja,
Azért van neki mindenből
Mindig szekundája.

Refr.: Mert a Pista, mert a Pista
Csak nyolcadik gimnazista,
Mégis mindig csókra vár,
Az a huncut kis betyár!

Névtelen asszony.

Szapientí Sat Szatay

Sapientí sat (a bölcsnek is elég) írja Ciceró: „Mulieribus Rerum Unicum Sui generis corpora Cavernosa formosissimum fructum Cordis.” c. művében. — Sapientí sat, quem scribo Egyetértés. A hatodik oldalán pedig: „Dr. Szatayensis fuit asinus” olvasom tovább e történelmi nevezetességű estén és hirtelen a következők jutnak eszembe annak a kornak történelméből:

A 0.7223. évben Tiberius császár Debrecenben összehívta a tanács tagjait titokban.

A közgyűlés egy sötét katókombában tartották meg, mely a mai városházához sok tekintetben hasonlított (sötét volt, frossz-szagu, sejtelmes stb.).

A közgyűlésen Magoss György helyett a fiatal és tehetséges Mucius Scaevola vitte a szót és a női hűségéről beszélt furcsa izű legendákat, mely beszédre Márk Endre válaszolt és a leghatározottabban a női hűség mellett foglalt állást.

Ugyanezen a gyűlésen a város gyors fejlődését és növekedését (A Csapó utca ennek következtében görbült meg több helyen.) megakadályozandó, Márk Endrét polgármesternek választották és megbízták a köztemető felügyeletével, mely hivatalát (ellentétben a polgármesterivel) napjainkig a legnagyobb megelégedésünkre látta el.

Paplan-varrodámba

uj f-hór vatta érkezett.
Selyem, glóit, kasmír
pap anok k phatuk és
megrendelhetők. Pehely
és gyapju paplanokat készítek. Alakító, frissíték.

Ócska vattát, paplanokat veszek.
DEBRECENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Ezen megbízatás előtt Márk Endre ur még az — ellátatlanok csoportjába tartozott. Mint belső titkos köztemető felügyelőt azonban csakhamar az — ellátottak csoportjába sorozták, azzal, hogy „illetékeit” egyelőre a hadseregtől fogja kapni.

(Ugyancsak a hadsereg utalt ki számára két rend „ruhát.”) A közgyűlés ezek után feliratot intézett a belügyminiszterhez, a melyben bejelenti, hogy Márk Endrét katonai jelleggel felruházott polgármesterré választotta.

Majd Szatay Ferenc doktort egyhangulag az „Egyetértés” szerkesztőjének kiáltották ki és a gyűlés harsány: „Sapientí Sat Szatay” kiáltással széteszlott.

Ezek után Ciceró csakhamar megírta: „Mulieribus Militaria Ormesterca Unicumet amat Polgármester in temető” című művét.

Quis hoc abitratus est? (Ki hitte volna?)

Firandae Concordiae Causa!
(Az Egyetértés megerősítése végett!) b. b.

Megtörtént.

Egy főispáni installáción a deputációk özöne tisztelgett az új megyefőnöknél, köztük a zsidó hitközség is. A fogadásnál előlép a szónok és rákezd:

— Mi is eljöttünk, hogy együttesen ünnepeljünk az ünneplőkkel, de a mi örömünk kétszeres, mert méltóságodban hitközségünk buzgó tagját is üdvözölhetjük.

A szónok befejezven beszédét, a főispán cerclét tartott. A szónokhoz érve, sajnálattal kijelentette, hogy ő nem zsidó és megkérdezte, hogy miből gondolta azt? A szónok zavartan mentegődött, majd így szólt:

— Az ujságban megjelent méltóságod arcképe és oda volt írva, hogy: „metszette Morellá”.

Gazdász nóta.

A pallagi vonatot befűlik,
A francia pezsgőt jégbe hűtik,
Gazdász-gyerekek bemegy a Bika-
kába,
Francia pezsgőt iszik bánatába.

A cigány meg huzza keservesen:
„Nem vagyok én méltó hozzád,
Gonosz lett a lelkem.”

Gazdász-gyerekek huzatja egy
párszor:

„Mebántam, hogy gonosz let-
tem,
Mebántam már százszor!”

Ne keseregj, bama gazdász-
gyerek,

Debrecenben van még asszony,
Aki téged szeret!

De a gazdász egyre busul,
Nem jön meg a kedve,

A cigány meg rázendíti:

„Lehullott a rezgő nyárfa arany
színü levele”.....

Névtelen asszony.

Bölcsesség.

A v...i kompot a kiáradt folyó
elvitte.

A kupaktanács a helyszínén
konstatálta, hogy a kötelet az ár-
ereje elszakította és a kompot a
viz elvitte. Elhatározta tehát, —
hogy keresésére indulnak.

— Vajon hová vihette a viz?

A kupaktanács megoszlik és a
fele elindult keresni a vízmenté-
ben lefelé, a másik fele pedig
felfelé.

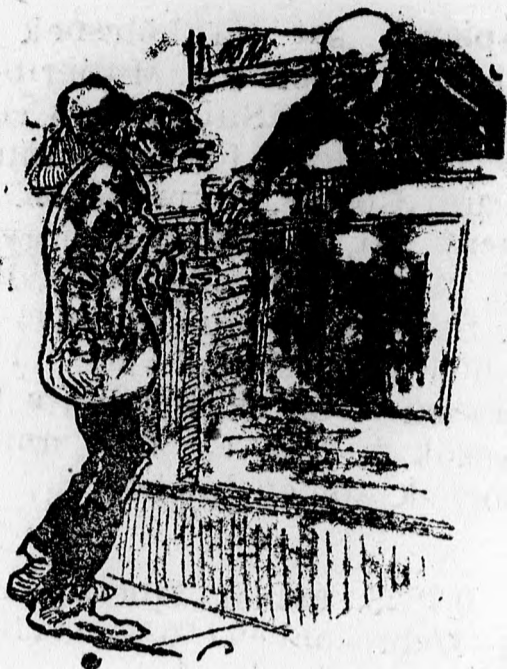
Kalapok tisztítását,

visszavételét és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újakat
::: készíték. ::: :::

Beliczay

kalapos, glau-n 38.
a fő posta mellett.

Biró előtt.

A bíró: Ugy-e, figyelmeztette-
lek már a mulkor is, hogy ne
nyulj a máséhoz!? Most megint
rab leszel, — riadt rá a bíró, a
lopáson ért cigányra.

Cigány: Megkövetem alássan
a bíró urat, mihez is nyuljak hát
én, mikor minden a másé?!

Végrendelet.

Egy híres borkereskedő a ha-
lalos ágyán feküdt. Fia, ki az
apja üzletét vol átveendő, ott
térdeit az ágy lábánál. Az öreg
jó tanácsokkal látta el a fiát.

— Soha se feejtsd el — ezek
voltak az utolsó szavai — hogy
mindenből lehet bort csinálni, —
még a szőlőből is.

Vigasztalás.

Egyik ismeretlen vendéglőben
körüljár a virágárusító lány és
egy szivarozó urnak kínája:

Tessék szép szegfüt venni, —
nagyságos ur.

— Köszönöm, már elkésett, —
most gyujtottam rá s így nem
tudom élvezni a szagát — feleli
az ur.

— Óh, kérem, az nem baj, ugy
sincs ennek szaga.

Elrejtőztem.

Elrejtettem szívemet előtted,
Elrejtőztem, kerültelek téged.
De te rám találtál, végre sujts le
Figyelj és lásd, megvonaglom-e?
Játékidat fejezd be végképen,
Ha végül nyertél, vesszen el
minden.

Kacagtam eddig, mulattam rajta
Szerelmem sok volt, csakhogy
másfajta.

Még nem tudtam, mit jelent
szeretni,

Még vig voltam és tudtam me-
vetni.

Akkor azt hittem, ez a szerelem,
Könnyet fakasztasz, megtörtöd
szívem.

Dubravszy László.

Épen azért.

Nagy társaság vacsorált egy
előkelő fogadóban. Vig csevegés
közt mult az idő, de ugy 11 óra
felé egy ifju házaspár felállt és
bucszni készült.

— Ugyan miért oly sietve? —
faggatták többen az ifju párt.

A fiatal asszonyka felel a férj
helyett is:

— Babynak uj dadája van, ha-
za kell sietni, nincs-e baj?

Távoznak. Alig mult el 10 perc
és már is egy újabb ifju házaspár
— alig pár hónapos házások
— készül a bucsuzkodásra.

— Ugyan, ugyan, miért siet-
tek oly nagyon, hiszen nálatok
még nincs babus — hangzik egy
szerre több oldalról.

— Épen azért — feleli szemér-
metes pirulással a fiatal me-
nyecske.

SZIREK ANDRAS

elsőrendű ri- és egyenruha sza-
bóságá angolgyapjuszövetek isko-
lalés egyenruházati sapkákraktára

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 509.

Szó szerint.

A legutóbbi „caádi jeleneten“ eltörött a cserepes fazék. A házi asszony sajnálta eldobni, hát a legelső jelenkező tótocksát behivatta s átadta neki a fazekat, — hogy javítsa meg.

— De megmondom magának előre. — figyelmezteti az asszony, — ha a fazék folyni fog, nem fizetem meg a fáradságát!

— Kírem, nagysága, kírem! — felelte a tót és munkához látott. Tíz perc múlva elkészül vele. Az asszony vizet önt bele, nem folyik-e, de bizony folyt.

— Nézzen csak ide, — szólt az asszony, — a fazék folyik!...

— Nyem a fazik, kírem, hanem a víz! — felelte a tót vigyorgva és az asszony fizetett.

A szakál.

Egy városka bohém asztalánál történt.

Vidám színészlegények ültek együtt és a pezsgőnek nevezet nedűt szopogatták. Fizette pedig ezt a tudvalevőleg inkább drága, mint olcsó folyadékot az ő állandó jó barátjuk, egy ur, aki nagyon gazdag volt és akinek a gazdagságán kívül igen szép, jól ápolt szakálla vala. Rossz nyelvek azt beszéltek, hogy ez a szakáll az ő tulajdonosának — többbe kerül, mintha két szeretőt tartana.

Amint így iddógáltak, egyik kis színéske odamegy az ő gazdag barátjukhoz s így szól hozzá bizalmasan:

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

1922. március 5-én, vasárnap:

NEMO KAPITÁNY

v. Huszezer mértföld a tenger alatt.
7 felvonásban.

Az ős erdők lakója.

amerikai dráma 2 felvonásban.

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9 órákor. — Jegyelővétel d. c. 10 órákor —

— Mondja csak édes öregem, én már hetek óta figyelem önt; ha lefekszik aludni, mit csinál a szakállával? Hová teszi, a paplan alá, vagy a paplan fölé?

Mindenki nevetett ezen az együgyű kérdésen. Maga a kérdező ur is, de nem felelt semmit.

Két hét muva — addig nem látták a gazdag és szép szakállu urat — ugyanannál az asztalnál a színészek körében megjelent egy kopaszra nyirt, csupaszra borotvált ur:

— Megengeditek, ugy-e urak, mint régi ismerősnek. Hanem az ördög vigyen el titeket azzal a kérdéssel. Két hét óta nem tudtam aludni. Eddig a szakállam eszembe sem jutott, amióta azonban feladtátok nekem ezt a kérdést, akár a paplan alá, akár a paplan fölé tettem a szakállamat, nem tudtam ehunyni a szememet. Le kellett borotváltatnom....

Egy régi dal

Egy régi dal, fakó, meg furcsa
kissé,

(Anyám dalolta egyszer régen.)
Emlékezöm ma ránevet szívemre
Egy régi dal, fakó, meg furcsa
kissé.

Hajában ragyog drága diadém,
Szemében meg tán tört a régi
fény.

Hogy elmosódott a kép, a szín,
a festék.

..... Színész nő volt. Kár is beszélnem róla.

De jaj anyám volt; kedves,
drága, jó.

A sorsa játék... és eltört a hajó...
S az élet vitte-vitte forró testét,
De elmosódott a kép, a szín, a
festék.

Egy régi dal, fakó, meg furcsa
kissé.

(Anyám dalolta egyszer régen.)
Emlékezöm ma ránevet szívemre
Egy régi dal, fakó, meg furcsa
kissé.

Babiczy Béla.

Az nem élet.

Feuerberg Náthán elveszi Gurenstift Ábrahám leányát. A házasságközvetítő úgy üti nyélbe a dogot, hogy a vőlegénynek azt mondja, hogy a leány félárva, csak az anyja él, az apja már régen meghalt.

Öt évre rá megtudja Náthán, hogy az apósa él — Illván, a fegyházban.

Megfogja a házasságközvetítőt s iszonyu dühösen ráordít:

— Maga betyár, gazember, hiszen maga engem becsapott. A lány apja él; most megtudtam, hogy a fegyházban van....

Erre a házasságközvetítő szemtelen nyugalommal így felel:

— Hát mondja, kérem — élet az?

Kitérés.

— Mi az ön nézete a szociális kérdéstről?

— Bocsánat, most nem érek rá... Egy óra van már és nekem a négy órás vonaton utaznom kell!...

Körülírás

Czapek: Hogy van az üzlet-társa, Berber ur?

Berger (aknek a társa csaláért ül: Köszönöm, csak úgy lassan, mint a koresolyapáya nyáron).

Czapek: : ?

Berger: Egész nap zárva, zené nincs.

Király balzsam

esuz és készvény ellen, egy-szintén **Fávarokrem** és **Fávszappan** békebeli minőségben, valamint **Hajásági bajuszpedrő** fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu”
gyógyszertárban
(Színház mellett.)

Hogy lettem néger köztársasági elnök?

Amerikába lógott tudósítónk hazugságai.

Szerkesztöm valamelyik nap így szólt hozzám: Nézze, Landor — Amerikában most nagy események folynak le, jó lenne, ha átlógná, hátha tudna valami kis csemegét hozni. Mennék én, — kedves szerkesztőm, — szoltam szomeruan, — de nincs utlevélem. Kell az ördög magának, de nem ulevél, — szót a szerkesztőm, — mire való a Pegázus? Brávó! kedves szerkesztőm — kiáltottam örömben, — most már itt sem vagyok s a következő pillanatban Pegázusomat felnyergelve elvágattam.

Washington, aug. 31.

Az afrikai Egyesült fekete és kapuciner szürve bürüek him és kanibál egyesülete most tartotta 75. évi kongresszusát. A kongresszus fekete házban folyt le. Több ezer főnyi benn- és kinn-szülött részvételével; az elővigyázatra tekintettel a hallgatóság csak feltett szájkosárral léphetett be a terembe. Kamperku elnök egy óriási kulcsesal megnyitja az ülést s ülés közben, a melyet a hallgatóság is követ, rámutat a néger törzsek szenvedéseire s kifejti, hogy mióta emberhussal nem táplálkoznak, az-ó a kultura egalacsonyabb fokán, valóságos romániai nivón állanak. És ez mind csak azért van, mert nem táplálkoznak kulturával, mert mi kizárólag csak kulturembert ettünk mindig, de most meg kell elégednünk holmi fehér emberekkel, ez pedig nem elég a mi büszke törzsünk kulturájához. (Ugy van, hangzik a tömegből, többen a fogakat csattogtatják.) Törzsünk szét szóródott a világon, még csak Magyarországra is vetődött el belőlük, ami valami színészettel keresi a kulturára valót. (Ugy van, ugy van! Ham-ham!) A nagy fogcsattogtatás közben az egyik néger felismert, dacára

annak, hogy jól bekentem magam bécsi korommal s egy harapással megszabadított a bal fülemtől. Erre én a ceruzámat teljes erőmből a torkára dugtam s a másik pillanatban az elnöki emevésyen termettem, honnan a következő beszédet intéztem hozzájuk néger nyelven: Ocside, bocside fakanyalesku, marháku nigeresku; krumpli szinyore spikule le ökrök csavareszku, szamárkum szavaládé barbareszku iszkiri, menyki engliszkodine, sefrain jagobise ingis-lógis Jánosi Zoltánkú, fktum-faktum. Azaz magyarul: Kedves fekete testvéreim!... Beszédem többi részét a tömeg nem várta be, átva, hogy tudok a nyelvükön, örömsugárral emeltek a fejükre, talpamat sorra csókolták és megváasztottak a „piccolo fekete és kapuciner szürve bürüek“ Egyesület elnökének. Az elnöki jelvényt, egy jászolra való vaskarikát, — minden szabadkozásom elenére, — az orromba dugták. Beszédem további részével Menelik császárt annyira meghatottam, ogy néger köztársasági ülnöknek invezett. (Mivel náluk az elnököt mindig ülnöknek hívják.) és saját jelvényét, egy elhasznált fürdő-trikót, mely meglehetősen émelygős, Kápolnás utcai szagu volt, minden szerénységemre való hivatkozásom elenére, fejemre huzott. (Most már nyakig vagyok a szószban, — gondoltam, — jó lesz utána nézni, hogy lóghatnék meg innen.)

(Folytatom.)

Pá-Landor.

Mikor a pap elmes.

— Szent atyám, a keresztelő költségét akarom kiegyenlíteni.

— Ugyan, hagyja, András gazda, majd, ha több lesz.

A látszat csal.

Gewaltakt Áron bemegy előszobába a kaptánja és lógó tincsei miatt a pincér igen foghegyről beszél vele.

— Mi akar Khón ur? — szólítja meg.

Mire Áron önérzetesen felel:

— Pardon, én csak úgy nézek ki, mintha Khónak hívnának.

Hirdetmény.

Huszonnégy órán belül jelentkezék minden ember, az egész Csonkamagyarország területéről, akinek nincs munkája és ha van is, de könnyen szeretne tízezer koronát szerezni, — mihez semmi egyéb nem kell, mint egy sikerült, ötletes fogadás és megnyerheti könnyen a tízezer koronát.

Továbbá jelentkezzen kocsinak, téglá-, vályogvetőnek, kovács, asztalos, kerékgyártó, kályhás, fazekas, szobrász, festőnek, inasnak és mindeneknek, minden — munkát nélkülöző ember az országban, mert a Ferenc Ágoston cég, Kisvárdán, munkát ad, de az illetőnek igaz magyarnak kell lenni.

Ferenc Ágoston, Kisvárdá.

Mihály János

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO“-HOZ.
DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.
Avárosházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

Felelős szerkesztő: SZIKRA.